

Αναστάσιμο κάλεσμα αγάπης από τον Μητροπολίτη Αργολίδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Στο σωτηριολογικό έργο του Κυρίου, ο οποίος «έαυτὸν ἐκένωσε... γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου», προκειμένου να νικήσει τον θάνατο και να χαρίσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα της αιώνιας ζωής εστιάζει το φετινό μήνυμα του [Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκταρίου](#) για το **Άγιον Πάσχα 2026.**

Στο πλαίσιο αυτό, απευθύνεται θερμή προτροπή προς τους πιστούς: «δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός», καλώντας τους να καθαρίσουν τη ζωή τους «ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος» και να ζήσουν το μυστήριο της πίστεως.

Το μήνυμα ολοκληρώνεται με πατρικές ευχές για ενότητα, στήριξη των

δοκιμαζομένων και καθοδήγηση της νεολαίας προς το φως του Χριστού, ώστε «αὐτὸ τὸ ἀναστάσιμο Φῶς νὰ καταυγάζει... ὀλάκερη τὴ ζωὴ μας».

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκταρίου για το Ἅγιον Πάσχα 2026:

Ναύπλιον Ἅγιον Πάσχα 2026

Πρός

τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αργολίδος

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, «δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια, μᾶς καλεῖ ἡ ἐκκλησία αὐτὴ τὴ νύχτα τῆς λαμπροφύρου Ἀναστάσεως νὰ σπεύσουμε νὰ λάβουμε τὸ νοητὸ φῶς, τὸ ἀνέσπερο φῶς.

«*Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια*», τονίζει ὁ ἱερὸς Δαμασκηνὸς. Ἀπόψε ὅλα πλημμυρίζουν ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ ἄσβεστο, τὸ αἰώνιο, τὴν παρουσία δηλαδή τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς διαβεβαίωσε: «*Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ἰωαν. 8,12).

Ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Κυρίου ἔλαμψε τὸ θεϊκὸ φῶς, τὸ ὁποῖο φώτισε ὅλη τὴν οἰκουμένη καὶ λάμπει μέχρι σήμερα. Λαμπρὴ ἑορτὴ, λέει ὁ ἐπίσκοπος ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός, «*διότι τὸ φῶς τῆς χαρᾶς λάμπει στὶς καρδιές μας καὶ ὁ οὐρανὸς ἄνοιξε σὲ ἐμᾶς*» καὶ συνεχίζει «*τὸ φῶς εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ζωὴ. Ἀλλὰ ὑπάρχει μόνο ἡ βιολογικὴ ζωὴ; Ὁχι, ὑπάρχει καὶ ἄλλη, ἡ ἀσύγκριτα πιὸ σπουδαία καὶ οὐσιώδης, πνευματικὴ ζωὴ. Καὶ ὅπως στὴ φυσικὴ ζωὴ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει χωρὶς τὸ ἡλιακὸ φῶς, ἔτσι καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατο νὰ ὑπάρξει χωρὶς τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, χωρὶς τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, χωρὶς τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖο καταυγάζει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, μὲ τὸ ὁποῖο αὐτὴ ζεῖ καὶ μέσα στὸ ὁποῖο κινεῖται*».

Ἡ ὑποδούλωση τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ καὶ Εὕας στὴν ἁμαρτία μὲ τὴν ἀνυπακοή τους, εἰσήγαγε τὸ ἀνθρώπινο γένος στὴ «*χώρα καὶ σκιὰ θανάτου*» (Ματθ.4,16). Δηλαδή μετέθεσε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν φωτοφόρο καὶ ζωοφόρο παρουσία τοῦ Θεοῦ στὸ ζόφο τῆς ἀπουσίας Του. Ἀπὸ τότε ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ θανατερὸ σκοτάδι. Ἡ μεταπτωτικὴ πορεία τοῦ κόσμου δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ δραματικὴ καὶ ἀδιάκοπη περιπλάνηση στὸ ζοφερὸ κράτος τοῦ θανάτου,

τοῦ σκότους τοῦ Ἄδη. Ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα, ὡσπου ἦρθε ὁ Λυτρωτῆς καὶ Σωτῆρας μας, κατέληγαν στὸ βασίλειο τοῦ Ἄδη, στὸ σκοτάδι, στὸν πιὸ φοβερὸ τόπο.

Μὲ τὴν Ἀνάστασὴ Του ὁ Χριστὸς γεμίζει τὰ πάντα μὲ φῶς, κάθε ὑπαρξη, «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον», ὡς «Φῶς ἐκ φωτὸς ... ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ». Αὐτὸ τὸ Φῶς, ὁ Χριστὸς, ἦρθε κοντὰ μας, «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν... ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλ. 2,17), γιὰ νὰ νικήσει τὸ θάνατο, καὶ νὰ μᾶς εἰσαγάγει στὴ Βασιλεία Του.

Ἄδελφοί μου, «δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς», ἅς ἀνάψουμε μὲ αὐτὸ το φῶς τὴ λαμπάδα τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς Του καὶ νὰ γευτοῦμε «τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως» καὶ νὰ ἀκτινοβολήσουμε, νὰ λαμπροφορεθοῦμε καὶ νὰ γιορτάσουμε καθαρίζοντας τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ «παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος», μακριὰ ἀπὸ κάθε εἶδους σκοτάδια καὶ μονοπάτια ποὺ ὀδηγοῦν στὴν ἀπώλεια καὶ τὸν θάνατο.

Ἄς εὐχηθοῦμε αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀναστάσιμη νύχτα γιὰ ὅλους τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας, νὰ τοὺς ἀγκαλιάσουμε μὲ τὶς προσευχές μας, νὰ εὐχηθοῦμε γιὰ τὴ νεολαία μας, τὰ παιδιὰ μας, ἅς τοὺς δείξουμε τὸ Φῶς, τὸ Χριστὸ μὲ τὸ λόγο μας, τὴ ζωὴ μας, τὶς πράξεις μας, τὶς προσευχές μας.

Αὐτὸ τὸ ἀναστάσιμο Φῶς νὰ καταυγάζει τὸ εἶναι μας, ὅχι μόνο τὴν ἀγία ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ ὀλάκερη τὴ ζωὴ μας.

Χριστὸς Ἀνέστη!